

A Lófő (Lófej) -forrás legendája*

1996. április 16-án Bak Alberték portáján vagyunk. Albert Bátyámat arra kérem, hogy a Lófej-forrásról azt a legendát, amelyet Tompa Mihály is megírt annak idején, mondja el!

Hát, készséggel. Tudniillik ez összefügg azzal, hogy Jósvafőnek a települését - amint az ismeretes írásokból, hogy **Jósvafőnek belterülete ilyen pocsolyás, békakuruttyolós hely volt**, és abban az időben az itt lakók inkább az **oldalakra, hegyoldalakra építkeztek**. A község lakói, mint ilyen a **molnárok** családjából szaporodott el, mert Jósvafő a malmairól volt híres, a kis Jósvapataknak a vize szolgáltatta a malmoknak az erőművét, illetve a működtetését. Emlékezetem szerint három malom is volt itt Jósvafőn, az akkor itt lakó emberek, az úgynevezett hétfejű sárkánytól féltek, és abban az időben erre járt egy vándor, az érdeklődött, hogy mi újság, hogy élnek, s mindenki erről panaszkodott, hogy egyébként megvolnának, de a sárkánytól félelemben vannak.

Ő azután azt az ígéretet tette nekik, megpróbálja felkeresni, megkeresni ezt a sárkányt, és felveszi vele a harcot. Hát úgy is volt, megtalálta ott a Lófő-forrásnál egy szikla tövében, felvette vele a harcot, de nem bírta megsemmisíteni és így beszorult, és a sziklától nem bírta megsemmisíteni. Bejött a faluba a lakosság segítségét kérni, hogy jöjjenek ki oda a helyszínre és tolják rá a sziklát, hogy az alatt majd meg fog semmisülni a sárkány.

Így maradt azután fenn az a szóbeszéd, hogy időszakos forrásnak lett elnevezve a Lófő-forrás, hogy a sárkány, mint ilyen, valószínű, hogy a szikla alatt nem pusztult el, hanem időközönként dühében teleszívja magát vízzel, időközönként dühében vizet lövell ki magából, és ilyenkor megered a forrás vize bővebben. Innen van a legenda, hogy a Lófő forrás innen kapta a nevét. Azt nem tudom, hogy miért Lófőről nevezték el, miért nem mondjuk sárkány valamiről? Erre nem tudok magyarázatot, hogy miért kapta a Lófő nevet. Ennyi az én legendám, ismeretem a Lófő-forrásról.

Albert Bátyám hol, és kitől hallotta ezt a történetet először?

Abban az időben is jártak már Jósvafőre turisták. És egy alkalommal az italboltban az akkori tanítónk - **Barcsák Jánosnak** hívták - Ő beszélt el egy csoportnak ezt a legendát, mint tanító ember. Ő nagyobb ismerettel rendelkezett ilyen történetekről és ötle hallottam ezt a legendát és így maradt meg bennem.

* elhangzott a "Barlangok a művészetekben" konferencián 1996.július 25-én Bak Albert előadásában a Baradla-barlang Óriások-termében.